

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201172
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8820201172.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX, XXX XX P., právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37 756 508, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11,, 911 01 Trenčín, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume 6.088,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/65/2020-238 zo dňa 06.10.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 11Csp/65/2020-281 zo dňa 19.01.2022 a opravným uznesením č.k. 11Csp/65/2020-283 zo dňa 08.02.2022, takto

rozhodol:

Mení rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením vo vyhovujúcom výroku, t.j. výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom č.k. 11Csp/65/2020-238 zo dňa 06.10.2021, ktorý bol v poradí druhým rozsudkom prejednávanej veci, rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.044,15 eura a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.“

Dopĺňacím rozsudkom č.k. 11Csp/65/2020-281 zo dňa 19.01.2022 rozsudok č.k. 11Csp/65/2020-238 zo dňa 06.10.2021, doplnil o výrok v znení „Žalobu v prevyšujúcej časti zamieta.“

Opravným uznesením opravil výrok rozsudku č.k. 11Csp/65/2020-238 zo dňa 06.10.2021 týkajúci sa trov konania tak, že tento výrok má správne znieť: „III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

2. V dôvodoch rozhodnutia, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.044,15 eura a v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie sumy 6.088,30 eura zamietol súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť

sumu 6.088,30 eura z titulu primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.12.2013 uzatvoril žalobca s predávajúcim (C. s.r.o.) Kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu S. za kúpnu cenu vo výške 3.319,- eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 777,- eur bola predávajúcemu uhradená pri podpise Kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 2.542,- eur mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe Úverovej zmluvy č.: R. XX/XXXXXX zo dňa 10.12.2013 (ďalej aj len ako „zmluva o úvere“) uzatvorenej so žalovanou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Okresný súd Vranov nad Topľou v konaní sp. zn. 11Csp/72/2019 právoplatným rozsudkom uložil žalovanému vydať žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 6088,30 eura s prísl., vyhlásil spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č.: R. XX/XXXXXX zo dňa 10.12.2013 uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným za bezúročný, určil, že osobné motorové vozidlo S. C. R. Y., číslo (VIN): W je vo vlastníctve žalobcu.

Podanú žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v predmetnej veci konal voči žalobcovi spôsobom odporujúcim zákonu. Žalovaný, ako to vyplýva z rozhodnutia vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou 11Csp/72/2019, prijal od žalobcu plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol. V označenom súdnom konaní bolo popritom aj právoplatne rozhodnuté o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy č.: R. XX/XXXXXX a súčasne o určení vlastníctva osobného motorového vozidla S. C. do vlastníctva žalobcu. Žalobca bol aj s ohľadom na postoj žalovaného vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou 11Csp/72/2019, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, dlhodobo nedôvodné vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Pritom je preukázané, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý žalobcovi predložil na podpis úverovú zmluvu v rozpore so zákonom a snažil sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť sumou 6088,30 eura. Finančné zadosťučinenie v celkovej výške 6.088,30 eura považoval jednak za primerané na vyrovnanie ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, súčasne aj za určitú satisfakciu za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a aj za sankciu postihujúcu žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal.

Súd konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil relevantnosť tvrdení o existencii konania, ktoré opísal žalobca v žalobe. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa č.k 11Csp/72/2019-203 zo dňa 16.10.2019 vyplýva, že súd uložil žalovanému vydať žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 6.088,30 eura s prísl.. Zároveň vyhlásil spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č.: R. XX/XXXXXX zo dňa 10.12.2013 uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným za bezúročný a určil, že osobné motorové vozidlo S. C. R. Y., číslo (VIN): W je vo vlastníctve žalobcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2020.

Súd prvej inštancie z týchto dôkazov mal za to, že žalobcovi sa v dôsledku konania žalovaného zvýšila intenzita jeho psychických problémov a v negatívnom zmysle sa to prejavilo na jeho zhoršenom zdravotnom stave. Uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú z výpovede žalobcu a z predložených lekárskejších správ. Zdravotný stav žalobcu, ako to vyplýva z potvrdenia lekára, dáva predpoklad, že je zraniteľnejší ako iný človek, ktorý nemá tieto zdravotné komplikácie. Bol zraniteľnejšou osobou a tieto dopady sa preto premietali u neho intenzívnejšie. Uvedené skutočnosti potvrdzujú dôvodnosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia ako takého. Konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že žalobca sa v konaní sp.zn. 11Csp/72/2019 úspešne domáhal ochrany svojich práv. Poukázal na správanie veriteľa, ktorý vo veci 11Csp/72/2019 plnil dobrovoľne, z jeho strany nebolo podané odvolanie. Pri zohľadnení všetkých skutočností súd dospel k záveru, že primeraná výška požadovaného finančného zadosťučinenia je polovica žiadanej sumy. Z týchto dôvodov žalobe žalobcu vyhovel len čiastočne, t.j. vo výške 3.044,15 eura. Mal za to, že dôvodný je nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške polovice žiadanej sumy. Tvrdenia žalovaného, ktoré spochybňujú nárok žalobcu ako taký sú nedôvodné a bezpredmetné.

Bol toho názoru, že polovica výšky požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe porušenia práva, jeho následkom a okolnostiam prípadu. Obrana a tvrdenia žalovaného spochybňujúce nárok na PFZ ako taký uvedené v jeho vyjadrení k žalobe sú preto s poukazom na vyššie uvedené nesprávne a nespôsobilé spochybniť dôvodnosť nároku žalobcu.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie § 3 ods. 5; § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Namietal, že v konaní absentuje akýkoľvek dôkaz, ktorý by preukazoval príčinnú súvislosť medzi psychickým stavom žalobcu a uplatňovaním nároku žalovaného. Naopak, z predložených dôkazov je zrejmé, že žalobca trpel dlhodobou predtým psychiatrickou diagnózou, pričom žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za jeho psychickú labilitu a platiť mu za to neprimerané finančné zadosťučinenie. Ďalej uviedol, že zákonné vymáhanie splnenia povinností, ku ktorým sa žalobca vedome a dobrovoľne v zmysle úverovej zmluvy zaviazal, jednoznačne nemôže spĺňať kritérium na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v horibilnej výške 3.044,15 eura. Poznamenal, že uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je povinnosťou, ale právom, je preto ťažko uveriteľným tvrdenie žalobcu o tom, ako ho súdne konania stresujú, keď ich sám dobrovoľne iniciuje. Zároveň uviedol, že žalobca mal okrem úverovej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na financovanie motorového vozidla, so žalovaným uzatvorené ďalšie tri úverové zmluvy (z rokov 2012 a dve z roku 2015, pri ktorých nie je doplatená ani istina), z čoho je zrejmé, že žalobca nemal problém s produktmi žalovaného a opakovane ich rád využíval, o čom svedčí aj skutočnosť, že mal záujem uzatvoriť aj ďalšie 4 zmluvy, ktoré však boli zo strany žalovaného z dôvodu nedostatočnej bonity odmietnuté. Bol toho názoru, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ktorú žalovaný považuje za splnenú už ukrátením veriteľa o úroky a poplatky v prípade vyhlásenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov. Uzavrel, že nepovažuje výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia vzhľadom k posúdeniu všetkých okolností sporu za primeranú, preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že dôvody, ktoré uvádza žalovaný vo svojom odvolaní nie sú kvalitatívne spôsobilé zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie, nakoľko ide iba o úvahy a prezentáciu uhla pohľadu žalovaného na situáciu kedy si žalobca ako poškodený spotrebiteľ uplatňuje svoje práva proti dodávateľovi, ktorý si neplní základné zákonné povinnosti. Ďalej uviedol, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený aj vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi. Je preto založené na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Výsledkom prijatým na základe takejto žaloby sa deklaruje existencia protiprávneho konania žalovaného ako dodávateľa. Účel, ku ktorému má uvedená žaloba slúžiť, je zabrániť takémuto konaniu odporujúceho zákonu, ktorý navyše poškodzuje práva spotrebiteľov. Dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Uzavrel, že ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa, tak primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu, ako je to v prejednávanej veci do skutočného vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom, bola aj spôsobená.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote v časti trov konania odvolanie aj žalobca. Namietal, že v danom prípade sa nejedná o klasický spor o zaplatenie sumy, nakoľko pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce rozhodnutie, pričom poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky III. ÚS 170/99. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie vo výroku III. a žalobcovi voči žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom a opravným uznesením, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 25.05.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o neexistencii podmienok pre potvrdenie, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho vo vyhovujúcom výroku zmenil.

7. Z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania odvolací súd zistil, že žalobca bol v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 11Csp/72/2019 v pozícii žalobcu - spotrebiteľa domáhajúceho sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 6.088,30 eura s príslušenstvom, určenia vlastníckeho práva k hnutelnej veci, určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru eventuálne určenia neplatnosti zmluvy o úvere, úspešný. Základ nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bol tým daný.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, jazykovo-gramatického výkladu predmetnej právnej normy a toho, že ak nie sú závažné dôvody pre to, aby bol slovnému textu daný iný význam, má sa výrazom použitým v právnej norme prisúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka, je potrebné konštatovať, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom je daný základ pre priznanie finančného zadosťučinenia.

9. Žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv spotrebiteľa bol v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 11Csp/72/2019 úspešný, bezpochyby právo na zadosťučinenie má, nakoľko tento, nie iný výklad znenie zákona umožňuje.

Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj k zadosťučineniu, na ktoré má mať spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

10. Zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dost“ a „facere“ znamená „činiť“ (podľa Stručného etymologického slovníka slovenčiny „činiť“ znamená konať, robiť, urobiť, t.j. urobiť za dost). V právnej teórii základ dania zadosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené, a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nie len reštitučným, obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku, nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí 30Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu - voľný preklad odvolacieho súdu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český aj slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom.

11. Vychádzajúc z predpokladov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku bolo potrebné posúdiť v konkrétnych skutkových okolnostiach žalobou kvantifikovaný nárok.

Odvolací súd má za to, že nepriaznivý dôsledok finančného zadosťučinenia musí zodpovedať povahe súkromného práva, pričom v súkromnom práve sankcia nie je trestnom ani inštitútom nahrádzajúcim iné právne inštitúty. V konkrétnom súdenom prípade neboli tvrdené a z dôkazov ani nevyplynuli žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške, akú za primeranú mal žalobca, ale ani vo výške, akú za primeranú mal súd prvej inštancie.

Kritériom kvantifikácie by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Žalobca v konaní listinným dôkazom- lekárskou správou (č. I. 83 spisu) preukázal, že bol v evidencii psychiatrickej ambulancie od roku 1994 s diagnózou ľahká duševná zaostalosť, avšak roky ambulanciu nenavštevoval. Znovu vyšetrený a liečený bol v roku 2010 a bola mu diagnostikovaná úzkostne fobická porucha. Žalobca v konaní poukázal na správanie žalovaného, ktorý mu prostredníctvom svojich

zamestnancov neustále zasielal upomienky a telefonoval, že má dlh, ktorý sa mu navyšuje. Nakoľko žalobca nedisponoval toľkými finančnými prostriedkami a navyše musel zaobstarat' živobytie pre svoje tri školopovinné deti, zvýšila sa intenzita jeho psychických problémov a v negatívnom zmysle sa to prejavilo na jeho zhoršenom zdravotnom stave.

Odvolačný súd však v danom prípade poukazuje na skutočnosť, že zo zápisnice o pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 30.09.2020 (č.l. 78 spisu) vyplýva, že právny zástupca žalobcu poukázal na zdravotnú diagnózu žalobcu, ktorý je ambulantne ošetrovaný psychiatricky a v dôsledku finančného nedostatku a v dôsledku tlaku, ktorý bol vyvolaný konaním žalovaného, musel vyhľadať odbornú starostlivosť.

Odvolačný súd je však toho názoru, že v konaní nebolo preukázané zhoršenie psychického stavu žalobcu konaním žalovaného, keďže podľa predloženej lekárskej správy bol žalobca znova vyšetrený ešte v roku 2010, pričom úverovú zmluvu so žalovaným uzatvoril až dňa 10.12.2013.

Za tejto situácie kritériu primeranosti finančného zadosťučinenia, proporcionality, nemohla podľa odvolacieho súdu zodpovedať čiastka, ktorú súd prvej inštancie uložil zaplatiť žalovanému, teda čiastka, ktorú ako primerané finančné zadosťučinenie priznal žalobcovi, čo zakladalo dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Súdom prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie 3.044,15,- eura nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach preukázané, argumentačne nebolo podložené ani súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 500,- eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúceho výroku žalobu zamietol. Suma 500,- eur je po celkovom zhodnotení veci, sumou postačujúcou a je tak primeraným finančným zadosťučinením žalobcu.

12. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

13. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, 2, podľa § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisela od úvahy súdu. U takéhoto nároku sa strana sporu považuje za plne úspešnú vtedy, ak je úspešná čo do základu nároku. Nie je totiž možné zaťažiť žalujúcu stranu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu. Žalobca bol v konaní čo sa týka základu nároku plne úspešný, a to tak čo sa týka prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania. Preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.